

ἀναπαιστικὸν τρίμετρον ὑπερκατάληκτον εἰς δισύλλαβον

TRICH. 384. 1 sq. ὑπερκατάληκτον δὲ (*scil.* ἀναπαιστικὸν τρίμετρον) εἰς δισύλλαβον, ὃ τῶν εἰρημένων ἐπῶν συλλαβαῖς τρισὶ πλεονάζει. [M.E.]